

Sygn. akt IV U 930/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 lutego 2017r. w S.

odwołania Z. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 października 2016 r. Nr (...)

w sprawie Z. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. S. (1) do emerytury od 01 października 2016r.

Sygn. akt: IV U 930/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. S. (2) prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu pracy ubezpieczonego w Fabryce (...) od 1 września 1974r. do 29 lutego 1984r. oraz od 10 października 1988r. do 31 grudnia 1990r. i od 3 stycznia 1991r. do 13 listopada 2000r. z uwagi na błędne określenie stanowiska pracy w świetle rozporządzenia resortowego (decyzja z 13 października 2016r. k.26 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. S. (1) wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres pracy Fabryce (...) od 1 września 1974r. do 29 lutego 1984r. oraz od 10 października 1988r. do 31 grudnia 1990r. i od 3 stycznia 1991r. do 13 listopada 2000r. W okresie tego zatrudnienia wykonywał bowiem pracę polegającą na obróbce wirowej odlewów żeliwnych. Stanowisko, na którym pracował było określane jako tokarz, ale praca, którą wykonywał była pracą w szczególnych warunkach – pracą przy wykańczaniu odlewów na potrzeby własne oraz w formie usług dla podmiotów zewnętrznych (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.4-6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. S. (1) w dniu 28 września 2016r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 4 października 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 4 października 2016r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 9 miesięcy i 22 dni, z czego okresy składkowe stanowią 26 lat, 7 miesięcy i 8 dni, a okresy nieskładkowe 2 lata i 14 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat, gdyż przedłożone świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione przez Fabrykę (...) błędnie określa stanowisko pracy w świetle zapisów zarządzenia resortowego (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k.10 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 13 października 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 13 października 2016r. k.26 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Fabryce (...) w O. w okresie od 1 września 1974r. do 29 lutego 1984r., a następnie od 10 października 1988r. do 31 grudnia 1990r. i od 3 stycznia 1991r. do 13 listopada 2000r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 31 stycznia 2001r. k.9-10 akt emerytalnych). W okresie przerwy trwającej od 1 marca 1984r. do 9 października 1988r. ubezpieczony był zatrudniony w innych zakładach pracy w W. i Z. (świadectwa pracy na k.11, 15 i 19 akt o ustalenie kapitału początkowego). Natomiast 2-dniowa przerwa w zatrudnieniu na przełomie 1990r. i 1991r. wynikała ze zmiany organizacyjnej po stronie pracodawcy.

Przez wszystkie w/w okresy zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku tokarza (umowy o pracę i angaże – w aktach osobowych). Praca ubezpieczonego polegała na wykańczaniu odlewów żeliwnych za pomocą tokarki, na której ubezpieczony toczył odlewy zdejmując z nich warstwy żeliwa do określonych kształtów – tulejek, kół, piast. Ubezpieczony wykonywał w/w prace na oddziale remontowym, a wykańczane przez niego odlewy były przeznaczone na wewnętrzne potrzeby zakładu pracy – do remontów maszyn na produkcji, których było około 1 000 sztuk lub inne cele produkcyjne, a także na zlecenia podmiotów zewnętrznych. Żeliwo, które obrabiał ubezpieczony pochodziło z wewnętrznej odlewni przedsiębiorstwa (zeznania świadków: N. B., T. B. i M. C. k.18-18v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.18v i 17-17v akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.23 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. S. (1) podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia oraz że nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w Fabryce (...) w O.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, które trwało od 1 września 1974r. do 29 lutego 1984r., a następnie od 10 października 1988r. do 31 grudnia 1990r. i od 3 stycznia 1991r. do 31 grudnia 1998r., a zatem znacznie ponad 15 lat ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując prace polegającą na wykańczaniu odlewów żeliwnych poprzez ich obróbkę na tokarce. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział III poz.23 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego powyższej pracy wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach (na k.10 akt emerytalnych) oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego. Powyższych ustaleń nie podważają nieścisłości w w/w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, na które wskazał organ rentowy. Dla ustalenia, czy praca była wykonywana w szczególnych warunkach istotny jest bowiem faktyczny rodzaj wykonywanej pracy, a nie nazwa stanowiska pracy.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że Z. S. (2) przysługuje prawo do emerytury od 1 października 2016r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o to świadczenie.